

Jöhetne-e egy angyal ma bárkihez is? Hogyan fogadná ma egy fiatal lány ezt a köszöntést? Mi kell ahhoz, hogy befogadók legyünk? Milyenek kell lenni ahhoz, hogy ilyen mondatokkal köszönthesse nek ma?

Mária hittel fogadja az angyal szavát. Hittel fogadja el Isten akaratát. Hittel egyezik bele Isten szándékába. Hite teszi őt üdvösségünk szolgálójává.

Mit tegyek, hogy halljam az Angyal szavát? Alakítsátok át gondolkodásotokat! – halljuk szintén az Evangéliumban.

Most Ady Endre *Karácsonyi rege* c. verse jut eszembe: „...Nem volna csak ennyi, imádni az Istent, és egymást szeretni...” És milyen messze vagyunk ettől ma!

A Bokor valamikor elkezdődött, kicsiben, házaknál összejöttek az emberek, és beszélgettek. Istenről és szeretetről, mit kell tenni, hogy jobb legyen a világ, és az ember megtalálja benne magát. Az első keresztények is házaknál jöttek össze, imádkoztak, elfogadták Istent Urukak, és segítették közösségi társaikat, megosztottak mindenben, amijük volt. Szerették egymást.

A mi életünkben is valami új kezdődhet el, ha Máriához hasonlóan mi is befogadjuk életünkbe Jézust. Ez a lelki újjászületés bennünk is Isten Lelke által történhet meg. A hit befogadása ma is együtt jár azzal, hogy engedjük belépni az életünkbe Istent.

Istenem! Minden születéssel, minden emberi élet kezdetével valami újat alkotsz, és minden emberrel terveid vannak. Segíts bennünket, hogy az általad kijelölt utat – még ha nem mindig egyenesen is, de – folytathassuk. Add meg, hogy mindig keressünk Téged, és hallgassunk Rád, ahogy Mária is hallgatta az angyal szavait.

Dénes Zoltánné Zsuzsa, Budapest